

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

De quinto precepto ecclesie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

De preceptis

Sed hoc videtur falsum: quia certum est quod ante usum rationis nullus peccare potest: et per rationem non tenet ad confessionem: sed in octavo anno puer non habet usum rationis: ut experientia docet: ergo non tenet ad confessionem: nec ille annus dicitur discretio. Si opponatur de puero quinquaginta annorum: quod teste Gregorio in libro 11. dialogo propter peccatum blasphemie damnatus est. Ad hoc dicitur potest quod in illo puero sic damnato fuit acceleratus usus rationis: propter eundem cursum: quia certum est quod blasphemia non fuisset sibi imputata ad peccatum: nisi habuisset usum rationis. Quapropter illa que a communi iure exorbitant non sunt trabenda in consequentia: quia nec una hirundo facit verum. Ideo affirmare quod pueri tenent immediate post septimum ad istud preceptum suandum sub pena peccati mortalis temerarium est et periculosum. Dicam igitur quod annus discretio nis non potest precise assignari: quia in quibusdam acceleratur: in quibusdam vero magis retardatur propter diversas puerorum complexiones. Idcirco tutius est inducere pueros non solum in octavo anno: sed in quinquennio et septimo ad sacram confessionem et ad alia precepta christianae religionis: quibus non habeat usum rationis: nec ad illa teneant. Hinc dicit Hieronymus ad Demetriadem virginem in epistola que incipit. Si summo ingenio dicitur sic. Optimi sunt ad instructionem mox primi quinquaginta anni: habent enim in se lentum quiddam et molle et quod facile formatur: quod autem in arbitrium voluntatis trahitur: et in certis nature rebus citius assuecit omne quod tenere est. Nouellas adhuc et vix firmas radicis arbutulas dum ad omnem ductum sequaces sunt in qualibet parte flexi: facile est: que natura plerumque curuata cito ad arbitrium tollentis corriguntur. Tenuerunt et adhuc pueri etatis aialia sine labore domari solent: quanto citius a vagandi libertate desuera sunt: tanto facilius vel colla iugo vel frenis ora insuescunt. Ipsi quoque litterarum studia reueris melius inserunt ingenijs. Idcirco penitus inherere sensibus solet quod prius sederit in mente. Hoc idem plurimum etiam in bene viuendi ratione valet dum adhuc mobilis est etas et animus ductibilis: exercenda boni consuetudo: et iugum meditatione firmata est. Occupandum est optimis rebus ingenium: et sancte conuersationis usus altius inserendus est. Hec Hieronymus.

De quinto precepto ecclesie.

Primum preceptum ecclesie est de sacra comunione sumenda semel in anno in die pasche postquam venerit quis ad annos discretio nis: ut dicitur Decrete superius allegata. extra de peccatis et remissionibus. Quibus utriusque sexus. Quicumque ergo non suscipit reuerentem corpus christi semel in anno habens annos discretio nis peccat mortaliter: et viuet ab ingressu ecclesie arceat: et mortis christianae careat sepultura: ut dicitur in eodem canonico. Secus si ex causa rationabili de consilio sacerdotis ab huius precepto ne abstineret. Hic nota quod licet parti precepto quilibet obligetur ad sacram comunione semel in anno: sicut ad confessionem: ut patet per dictam decreta. Non tamen eodem tempore quo pueri inducuntur ad confessionem sunt inducendi ad susceptionem tanti sacramenti: quia teste Augustino in libro de confessione. Corpus christi cibus est grandis. Pueri autem nondum sunt grandes in fide: ergo non debet eis dari corpus christi. Est autem tempus idoneum ad deuote comunicandum circa undecimum vel duodecimum annum si appareant signa deuotionis: et sciatur discernere panem materiale a sacramentali. Unde sanctus Thomas in libro 11. secundae secundae. ubi queritur. Utrum pueris sit dandum corpus christi: dicit sic. Pueris caretibus usu rationis qui non possunt distinguere inter cibum spirituale et corporale non debet eucharistia dari: quibus quidam greci contrarium teneant: irrationabiliter autem: quia ad eucharistie susceptionem exigitur actualis deuotio quam tales pueri habere non possunt. Pueris autem iam incipientibus habere discretio nem etiam ante perfectam etatem: puta cum sint decem vel undecim annorum: aut circa hoc tempus potest dari: si in eis signa discretio nis appareant et deuotionis. Hec Thomas. Sed queritur utrum ille satisfaciat huic precepto qui comuniceat feria quinta in cena domini vel in sabbato sancto: vel alia die infra annum. Pro responsione nota quod dicitur Antoninus archiepiscopus Florentinus

einus ordinis p̄dicatoꝝ: q̄ fuit vir tā in diuinis scripturis q̄ secularib; litteris
 eruditissim⁹: tam vtra q̄ opinione famosissim⁹ ac scitissimus canonicus summ⁹
 nec nō dubioꝝ acutissim⁹ interpret. Hic sup dicta questioe cū mltā in diuersis
 locis summe sue dixerit. Tandē in q̄stioib; ad fratrem Dñicū de cathalonia sic
 resoluit hūc casum dicens. Cū istud p̄ceptū ecclie determinet diē scz pascheidē ē
 dñice resurrectionis fm doctores solēnes theologos z canonicas sup illō. Dis
 vtriusq; de pe. z re. anticipare nō licet: nec etiā plōgare tēpus: nisi de cōsilio
 p̄fessoris p̄ aliq̄s dies vel hebdomadā cōmunio differat. Ulex qz illi tres dies
 q̄ ad officia suū p̄ vno cōputant nō facerē vim nec cōdemnare q̄. ij. vel. iij. feria
 post diē resurrectionis cōmunionē ip̄am reciperet. Simpliciter etiā q̄ z doctrina
 suoz p̄latoꝝ vel p̄dicatoꝝ vel cōfessoꝝ q̄ periti in hoc estimant. In cena dñi vel
 sabbato sc̄to vel in paraisene hoc facerēt nō cōdemnare de mortali: q̄uis m̄s
 hi displiceat talis opinio. Et m̄to magis hoc in p̄lis seminare psuaderē. Irū
 z p̄dicare q̄ ad fīda. Audul tū a fidedignis dñm Eugentiū nō facere difficul
 tatē sup hīs q̄stus. Etā in anticipādo infra hebdomadā sanctā sumēdo. Et
 sic facili⁹ p̄t in hoc trāsiri: cū fm iura ei⁹ sit interpretari cui⁹ est cōdere: z m̄to
 magis disp̄sare. Nec Archieps. Sed q̄ aliq̄ vel alique ante diē resurrecti
 onis dñi recipiāt sacra cōmunionē: vt q̄si liberi⁹ liceat eis vacare ornatis: tri
 pudis: ludis: pompis: lasciujs in festo resurrectionis. hoc est cōtra intentionē
 ecclie q̄ vult fideles suos illa die p̄ ceteris vacare deuotioni. Dies aut̄ p̄ceden
 tes festū resurrectionis sunt magis inductus ad deuotionē ex ipsis officijs que
 maxime requirit in accessu ad sacramentū.

De sexto precepto ecclie.

s Extū p̄ceptū ecclie est de solutioe decimar. Noie aut̄ decime intelligit Nota de
 decima pars oim fructuū q̄s quis recolligit in terris suis: de qb; p̄cipit decimis.
 Leuit. xxvij. ca. sic. Dies decime terre siue de pomis arbor: siue de fru
 gibus: dñi sunt z illi sacrificant. Ideo sc̄tus Tho. in. ij. q. lxxxvij. ar. j. dicit q̄ de
 cime in veteri lege dabant ad sustentationē ministroꝝ dei. Uñ Balach. iij. c.
 dr. Inferte oim decimā in horreū meū vt sit cib; i domo mea: z p̄bate me sup
 hoc dr dñs. Nā ratio naturalis dicit vt illis q̄ diuino cultui ministrabāt p̄ to
 tius p̄li salute: ip̄e plus necessaria victus ministraret: sicut z his q̄ cōi vtilita
 ti iuigilat. s. p̄ncipib; z militib;: z alijs hmōi stipēdia vict⁹ debeant a p̄lo. Uñ
 z apls hoc approbat. j. ad Cor. ix. c. p̄ humanas p̄suetudies dicens. Quis milit
 ear suis stipēdys vnq̄. Quis plātat vineā z d̄ fructu ei⁹ nō edit. Quis pascit
 gregē z de lacte gregis nō māducatur: Et infra Paul⁹ subiūgit. Nescitis qm̄ q̄
 in sacrario operant̄ q̄ de sacrario sunt edūr: Et q̄ altario deseruūt/ cū altario In noua
 participāt. Hec Paul⁹. Et Luc. x. ca. Dign⁹ est oparius mercede sua. Idcir lege decie
 co determinato decime pars soluedet p̄e noue legis instituta est auctoritate ecclie
 esse: qz vt dr s. Tho. in. ij. q̄dlibet. ar. viij. In toto corpe noui testamēti nō ap̄ ab ecclia
 parer aliqd p̄ceptū datū de decimis soluēdis: in doctrina dico euāgelica z apli
 ca. Qd̄ em̄ dr Dat. xxij. de solutione decimar: hec oportuit facere z illa non
 omittere. Et qd̄ dicit phariseus Lu. xxiij. ca. Decimas vo oim q̄ possideo: ma
 gis vident ad statū veteris testamēti p̄tinere q̄ obseruātie noui testamēti for
 mā imponere. Rō aut̄ hui⁹ institutiois facte ab ecclia assignat a sc̄to Tho. in
 ij. q. z ar. vbi sup̄ sic. Nā p̄ls noue legis nō min⁹ debet exhibere m̄stris no
 ui testamēti q̄ p̄ls veteris testamēti cōferret m̄stris veteris legis. Cū tamen
 p̄ls noue legis ad maiora obliget: fm illud Dat. v. ca. Nisi abundauerit iu
 sticia vestra plus q̄ scribarū z phariseoꝝ nō intrabitis in regnū celoꝝ. Etā cū
 nobiles sint ministri noui testamēti ac maioris dignitatis q̄ ministri vere
 ris testamēti: vt probat Apostolus. ij. ad Corinth. iij. Ideo ad solutionē decim
 m